

полягала у формуванні готовності майбутніх юристів до професійного спілкування. У ході рольової гри учасниками програвалися такі аспекти спілкування, як соціальна перцепція, атракція, самопрезентація, вміння встановлювати та підтримувати контакт, «приспосовання» у спілкуванні, активне слухання, вміння вербальної та невербальної комунікації. Комунікативна поведінка учасників на різних етапах рольової гри аналізувалась за спеціально розробленими критеріями. Особлива увага у виступах студентів приділялась техніці аргументації та мовленнєвому аспекту виступу. Заключним етапом тренінгу став етап групової рефлексії та підведення підсумків роботи групи. Результати вимірювання рівнів комунікативної компетентності майбутніх юристів показали, що запропонований тренінг сприяє оволодінню її компонентами.

М. І. Мирун, канд. екон. наук, проф.,
кафедра банківської справи

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Інноваційні якості спеціаліста — це вміння оновлювати наукові знання та застосовувати їх на практиці. Університетська освіта дає не тільки знання з досягнутого, а й вміння створювати знання. Творча компонента тут превалює над стандартизованим, рутинним підходом.

Оновлення знань здійснюється на базі науково-дослідної роботи. Складовими організації та формування інноваційних якостей студента є:

- народження задуму;
- робота з реалізації та пошук оптимальних форм його втілення;
- обнародування отриманих результатів творення;
- реалістичне ставлення до публічних оцінок досягнутого;
- удосконалення витвору на базі критичних зауважень;
- доопрацювання, переробка створеного, уточнення тощо.

Інновації народжуються у ході навчання студента, його науково-дослідної роботи, котра є процесом прояву його творчих здібностей.

Постійна наукова думка у процесі оволодіння спеціальністю породжує нові задуми, котрі сягають на роки вперед. Вони дозволяють:

а) розширювати теоретичний кругозір та наукову ерудицію, тобто поповнювати, нарощувати знання в усіх аспектах свого фаху;

б) розвивати здібності, застосовувати теоретичні знання у практиці свого фаху;

в) виховувати потребу постійно удосконалювати та поповнювати набуті знання;

г) розвивати творчу думку у вирішенні та здійсненні практичних проблем;

д) засвоювати новини самостійного вирішення проблем, що народжуються;

е) готувати себе не тільки до практичної, а й до наукової роботи.

Формування інноваційних якостей студентської молоді пов'язано не тільки з оволодінням глибинними науковими знаннями, а й високою культурою творчої думки — самостійністю створювати нове, оригінальне. Досягнення цього неможливе без активізації інтелектуального потенціалу студента шляхом удосконалення навчального процесу підготовки магістрів. Очевидно, що вузівський обсяг знань є недостатнім для повноцінної науково-дослідної роботи студентів. Необхідно ввести у навчальний план нормативного курсу «Наукові дослідження та інновації в економіці».

*Т. П. Михайлова, доц.,
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК*

НАУКОВЕ КЕРІВНИЦТВО ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ДИПЛОМНИХ РОБІТ ТА ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Написання дипломної роботи студентом магістром — творчий процес, результатом якого є розкриття особистості дослідника. Однак на сьогодні аналіз змісту багатьох робіт змушує говорити про низьку якість наукової підготовки магістрів. Як справедливо відзначає доцент О. В. Перепадя, магістерські роботи, що виконуються студентами усіх форм навчання, мають рівень нижче середнього та очікуваного, не зважаючи на формальне дотримання студентами вимог до написання дипломних